

mærksomhed har indbefømt flere af de af Kjøbstadscommissionen udtalte Ønsker, har havt sine Grunde til ikke her i Lovforslaget at optage en Bestemmelse som den paa pegede; og jeg bringer derfor dette frem med en Bøn til den høitagtede Minister, om at han vil meddele, hvorvidt der fra den høie Regjerings Standpunkt maatte være noget til Hindre for at modtage som et Kompliment eller som et 2det Kapitel i Loven saadanne Bestemmelser om Kjøbstadskommuners Indlemmelse i Landdistriktet.

C. A. Hansen: Ja, min Misforstaaelse af en Udtalelse af det ærede Medlem for 9de Kredts (Strup) var den, at det forekom mig, at han opstillede den Fordring, at baade Byraad og Landkommune og Halvdelen af Eiendomsbestiðerne skulde være enige for at give Andragendet den tilbørlige Vægt overfor Ministeriet. Nu hører jeg, at dette ikke er Tilfældet, og saa er der ingen Uenighed in mellem os om dette Punkt.

Ogenbøll: Det er blot en ganske enkelt Bemærkning, jeg vilde tillade mig at gjøre, da jeg ikke har hørt, at den er fremkommen fra nogen af de andre Talere, der have behandlet Sagen. Det er nemlig om Beregningen af de Udgifter, som skulle kapitaliseres og derefter godtgjøres de Grundeiere, der fra Landdistriktet gaa ind under Kjøbstadskommunen. Der staar i § 2, eller det er i alt Fald forudsat der, at Ydelserne ere større i Kjøbstadskommunen end i Landdistriktet, og det skal da opgjøres, hvor stort Beløbet vil blive for Eiendommene, naar de blive indlemmede i Kjøbstaden, hvorefter de skulle have en Erstatning. Jeg mener, at der her mangler Noget paa Grund af den Omstændighed, at Loven af 11te Februar 1863 om Ordningen af Kjøbstadernes kommunale Bestaaelse ikke endnu er gennemført i en Del af de større Kjøbstæder, og man ikke veed, hvor længe det vil vare, inden det sker. Om saa Nar maa man vel antage, at denne Lov vil blive gennemført i alle Kjøbstæder; men foreløbigt vil det være nødvendigt, at der i dette Lovforslag gjøres en Tilspøining om, at nærværende Lov ikke skal bringes til Anvendelse, før Loven af 1863 er gennemført for vedkommende Kjøbstad.

Judenrigsministeren: Jeg kan ikke andet end være glad over, at den Uenighed, der ydes dette Lovforslag, er mere ubetinget end den, der ydes det nærmest foregaaende; men det forekommer mig, at de ærede Medlemmer — i det Mindste nogle af dem — have søgt at give dette Lovforslag, et noget større Omraade, end det egentlig har været paatænkt af mig, og end det egentlig ogsaa forekommer mig at have været paatænkt af Kjøbstadscommissionen, idet nemlig dette Lovforslag jo væsentlig kun gaar ud paa, at hvor Billighed

er tilstede, eller hvor i alt Fald den offentlige Mening paa Stedet overveiende er for, at der bør ske en Forandring, skal enkelte Mandes Modstand ikke være tilstrækkelig til at faae hele Sagen til at strande. Denne Betragtning tror jeg, man maa fastholde, naar Spørgsmaalet er om de Bestemmelser, der ere optagne i Lovforslaget, og skjøndt jeg ikke i dette Dieblit bestemt vil erklære mig inod en Udvielse deraf, maa jeg dog sige, at jeg nærer nogen Tvivl, om man dog ikke tillige maatte forandre adskillige af de øvrige Paragrafer for at tilveiebringe en Anvendelighed af Lovforslaget for de Tilfælde, man her nærmest har omtalt. Jeg vil forøvrigt sige, at jeg ikke i dette Dieblit ser, at der er nogen Vanskelighed ved at indrømme den Gjenfaldighed, som et æret Medlem, den 2den Landsthingsmand for 9de Kredts (Strup), har ment burde findes i Lovforslaget; men naar dette ikke er redigeret saaledes, da har det været, fordi man væsentlig har ladet sig lede baade af den Tanke, der har været fremherskende i Kjøbstadscommissionen, og af de Forhold, der hidtil have ligget for. — Naar den samme ærede Landsthingsmand mente, at der — jeg forbigaar en Difference, der var mellem ærede Medlemmer, og som ikke synes at eksistere mere; i alt Fald er Stillingen klar overfor Lovforslaget, thi ogsaa jeg slutter mig til den Opfattelse, som de Herrer have vedkjendt sig — jeg siger: naar det ærede Medlem mente, at der skulde kunne tænkes saadanne Forhold som, at Kommunalbestyrelsen kunde inod samtlige Lødsæters Billie foranledige en saadan Indlemmelse, saa vil jeg ikke nægte, at det er et Kæmpeexperiment, som maaste kan opstilles, men jeg tror ikke, at man let vil træffe paa en Kommunalbestyrelse, som vilde gjøre Skridt til at faae en saadan Forandring indført, naar der var overveiende Stemning derimod. — Det ærede Medlem ligeoverfor (C. A. Hansen) syntes ikke om den Tilspøining, der er kommen ind om mindst Halvdelen af Areal. Jeg vil sige, at jeg derved har tænkt mig, at der maatte en anden Garanti til end blot det numeriske Tal, idet der meget vel kunde tænkes saadanne Forhold, hvor man uden Vanskelighed kunde faae maaste meget mere end Halvdelen af Beboerne til at ønske og trænge paa en saadan Ordning, men hvor man ikke desto mindre maatte erkjende, at de Mænd, der gennem deres Eiendomme havde en ganske væsentlig Ret at paase, ikke uden Videre burde prisgives til en saadan Majoritets Anskuelse. Jeg skal i den Henseende erindre om, at det jo, saaledes som det ærede Medlem for 9de Kredts (Strup) gjorde opmærksom paa, kun er en Bemyndigelse, der er Tale om, og jeg for mit Vedkommende maa tilstaa, at jeg vilde finde mig meget opfordret til, forsaavidt saadanne Tilfælde skulde indtræde, at sætte mig inod, at en saadan Indlemmelse skete, selv om det ikke stod i Loven. Jeg kan f. Ex. godt tænke mig, at en